

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 322/2014-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 5. júna 2014 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Jána Lubyho (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť M. H., ktorou namieta porušenie svojich práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 196/2009, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. H. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 20. februára 2014 doručené podanie M. H. (ďalej len „sťažovateľ“) označené ako „*Žaloba voči štátu SR za porušovanie mojich základných ľudských práv a slobôd, ktoré sa Slovenská republika zaviazala plniť podľa Dohovoru Európskeho súdu*“. Vychádzajúc z obsahu podania a jeho príloh, ústavný súd dospel k záveru, že úmyslom sťažovateľa bolo podať sťažnosť podľa

čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ktorou namieta porušenie svojich práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 196/2009.

Z obsahu sťažnosti možno vyvodiť, že sťažovateľom je namietané porušenie jeho označených práv postupom okresného súdu v súvislosti so žalobou o určenie „*neplatnosti výpovede s náhradou ušlej mzdy a ochranou osobnosti*“ podanou okresnému súdu 22. apríla 2009 „*s dodatkom dňa 9. júna 2009*“.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 20 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Ústavný súd zistil, že sťažnosť sťažovateľa nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 v spojení s § 50 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd v nadväznosti na to prípisom zo 16. apríla 2014 vyzval sťažovateľa, aby v súlade s poučením v ňom obsiahnutým odstránil nedostatky svojej sťažnosti. Zároveň ho upozornil, že ak tak neurobí, môže byť jeho sťažnosť odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ na výzvu ústavného súdu, ktorá mu bola doručená 25. apríla 2014, nereagoval a nepredložil kvalifikovaný návrh na začatie konania obsahujúci náležitosti ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 zákona o ústavnom súde a rovnako tak ani splnomocnenie pre advokáta na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

Ak ústavný súd poučí sťažovateľa o jeho procesných právach a povinnostiach v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy s cieľom poskytnúť mu plnú možnosť na uplatnenie ústavnej ochrany jeho základných práv a slobôd a usmerní ho, ako treba opravu alebo doplnenie sťažnosti urobiť, je procesnou povinnosťou sťažovateľa a tiež v jeho záujme výzvu ústavného súdu a pokyny na opravu alebo doplnenie sťažnosti rešpektovať (III. ÚS 265/05, III. ÚS 81/08).

Keďže sťažnosť sťažovateľa nespĺňa požadované základné náležitosti a sťažovateľ ju ani napriek písomnej výzve nedoplnil, a to aj napriek tomu, že bol poučený o možnosti jej odmietnutia v prípade, ak tak neurobí, ústavný súd ju pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. júna 2014